

Nhân dân đã tự phát nêu cao lòng yêu nước, ý thức giữ gìn lãnh thổ, tại sao không phát huy, đưa vào sức mạnh nhân dân để đối phó với xâm lược.

Trong bất kỳ thời điểm nào của lịch sử Việt Nam, giới nước luôn là việc của toàn dân chứ không phải chỉ là việc của một triu đình, một thế lực, một đảng, một nhà nước, một quân đội.

Cách đây hơn 3 năm, ngày 9/12/2007, khi sinh viên Sài Gòn và Hà Nội đi đầu tổ chức cuộc biểu tình phản đối Trung Quốc xâm lược Việt Nam, tôi đã viết bài với tựa đề: “Trung Quốc xâm lược: Cờ hồng và – Lá thép hai” (Talawas ngày 14/12/2007). Ý tôi muốn nói đây là cờ hồng để toàn dân đoàn kết lại, chung sức chung lòng khi cùng có chung một mục đích cao quý; cũng là cờ hồng cho Đảng Cộng sản Việt Nam nêu đường đảng với phía dân tộc, đưa vào nhân dân để chống xâm lược, để đó có thể lấy lại được niềm tin, uy tín và sự ủng hộ của nhân dân.

Tiêu thay cờ hồng và lá thép nhợt đã biến mất khi Đảng Cộng sản Việt Nam và nhà nước chỉ trông ng trông áp bức tình, rồi sau đó thực hiện một chính sách ngoại giao khiếm nhã với Trung Quốc.

Hôm nay, ngày 5/6/2011, thanh niên – sinh viên lại tổ chức biểu tình đường phố tại Sài Gòn và Hà Nội để phản đối Trung Quốc xâm lược. Tôi gọi đây là “cờ hồng và – Lá thép hai”.

Như mọi người đều biết, Trung Quốc có ý đồ xâm lược Việt Nam và từng bước thực hiện từ lâu trên nhiều mặt: xâm chiếm lãnh thổ, lãnh hải và các hoạt động quân sự, kinh tế, chính trị. Nguyên nhân của cuộc biểu tình năm 2007 là hành vi “xâm lăng trên giấy” của Trung Quốc khi quyết định thành lập thành phố Tam Sa bao gồm các Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam. Năm 2011 này là do việc việc tàu hải giám Trung Quốc cắt đứt cáp thăm dò dầu khí của tàu Bình Minh 02 trong vùng lãnh hải của Việt Nam.

Cuộc biểu tình lần này có một số nét mới so với lần trước.

Việc tổ chức biểu tình được quy định rõ ngày giờ, địa điểm, gọi ý cách thức và khu vực, thái độ, phản ứng... được tung lên mạng để mọi người tham gia và được công bố thông tin rõ ràng, trao đổi bàn bạc công khai.

Việt cộng p h p mau chóng, khí thế, bi u ng đã đ ng b ng ba thế thế ng Việt, Anh, Hoa và i nh ng n i dung: Ph n đ i Trung Qu c gây h n; Ph n đ i “đ ng l i bò” phi pháp; Ph n đ i Trung Qu c xâm l n lãnh h i Việt Nam; China – hàng xóm to xác x u tính; Hoàng Sa – Tr ng Sa là c a Việt Nam; Ch m đ t ngay thái đ hi u chi n, bành tr ng t i Bi n Đông; Hòa bình và Công lý cho Bi n Đông; Việt Nam tình nhu hóa quân đ i...; k c c Trung Qu c có v hình đ u lâu và x ng ng i. Cu c bi u tình kéo dài su t bu i sáng ở Sài Gòn và Hà N i.

Thành ph n ng i tham đ , bên c nh đa s là sinh viên, thanh niên, còn có thêm các văn ngh sĩ, nhà báo, nhà nghiên c u, blogger t do nh l n tr c. Đ c bi t còn có nh ng ng i nguyên là sinh viên tranh đ u đô th mi n Nam tr c 75, c u quan ch c c a nhà n c v i nh ng tên tu i quen thu c nh Hu nh T n M m, Lê Hi u Đ ng, Lê Công Giàu, Cao L p... và m t ông Tây qu c t ch Việt – “đ ng chí cũ” André Menras H C ng Quy t. Nh ng ng i này đã công khai đ i tho i, ph n đ i nh ng b n bè, đ ng chí hi n còn đ ng ch c đ ng quy n ở Sài Gòn khi đ c yêu c u không tham đ bi u tình. Tinh th n đ u tranh b t khu t ngày nào vì đ c l p t do c a t qu c l i đ c kh i đ y sau nhi u năm tr m l ng.

Cu c bi u tình nói chung khá thu n l i khi công an ch gi tr t t hay hay yêu c u gi i tán m t cách nh nhàng. H t đ ng này đã đ c nhi u trang web và t ch c c a ng i Việt n n c ngoài hoan nghênh. Tinh th n ch ng xâm l c, b o v t qu c là cái gì l n lao đã v t lên nh ng đ bi t v chính ki n.

V phía Đ ng C ng s n Việt Nam, nhà n c, cách x lý đ i v i cu c bi u tình cũng có nét m i. Dù đã bi t tr c và huy đ ng nhi u l c l ng nh an ninh, c nh sát giao thông, c nh sát c đ ng, dân phòng, nh ng ch y u là gi tr t t và ngăn ch n có ch ng m c đ gi cu c bi u tình trong vòng ki m soát, không có nh ng hành đ ng thô b o t i ch đ i v i ng i bi u tình nh l n tr c. Tuy nhiên đây ch là bi u hi n b m t. Bên trong nhi u bi n pháp đã đ c áp đ ng đ h n ch tác đ ng c a cu c bi u tình.

M t tr ng đ i h c (Đ i h c Công nghi p TP HCM) b phát hi n đã ra ch th c m sinh viên tham gia bi u tình và đ a đ u i h c nh ng ai b t tuân. Nh ng ng i ho t đ ng cho dân ch t tr c b bao vây, cô l p và ngăn ch n không cho tham gia nh T Phong T n, blogger M N m, blogger Ng i Buôn Gió, Bùi Chát, Nguy n Văn Đài, Nguy n Kh c Toàn...

Báo chí chính th ng không h đ a tin v cu c bi u tình, ch đ n ngày hôm sau m i đ a theo tinh th n n i dung b n tin c a Thông T n Xã Việt Nam chi u hôm tr c. B n tin Thông T n Xã này “chán m đ i”, làm cho ng i ta vô cùng th t v ng. B n tin có t a đ “V v i c m t s ng i t t p g n Đ i s quán Trung Qu c” cho r ng “nói bi u tình ch ng Trung Qu c là sai s th t” và ch có m t s ít ng i “t t p” đ bi u l lòng yêu n c. Th t không hi u n i c quan Thông T n Xã này, vì đ c qua b n tin ng i ta có c m t ng đây là m t b n t ng trình báo cáo đ làm hài lòng “ông anh Trung Qu c”. Th t là đáng x u h .

Th c ra đây ch là m t bi u hi n nh trong chính sách ngo i giao khi p nh c đ i v i “ng i hàng xóm to xác x u tính”. Ai cũng bi t đ i v i Trung Qu c, chính sách ngo i giao c a Việt Nam luôn là hòa hi u, gi v ng ch quy n, đ c l p, và l ch s Việt Nam đã có bi t bao nhiêu bài h c. Hòa hi u nh ng không ph i là hèn nhát cúi đ u ch u nh c hay dâng đ t cho ngo i bang. Các tri u đ i phong ki n ngày x a đã t ng không ch u nh ng m t t c đ t c a núi sông;

khi c&n đã đánh cho b&n xâm l&c tan tành, đ&i b&i, đ&c c&p thuy&n, ng&a v& đ&n n&c mà còn “h&n kinh phách l&c, ng&c đ&p chân run”; c& ng&i gi& hoàng đ& sang tri&u c&ng trong khi chu&n b& l&c l&ng đ& t&n công... Th&i Pháp thu&c, dù trình đ& văn minh và vũ khí quá chênh l&ch, ph&i ch&u c&nh nô l& nh&ng tinh th&n chi&n đ&u c&a dân tộc là khi còn m&t ng&n c&, ng&i Việt v&n còn đánh Tây.

Đ&i v&i ng&i Cộng sản Việt Nam, đã m&t th&i không hi&m nh&ng ng&i yêu n&c n&ng nân, không ti&c máu x&ng trong cu&c chi&n đ&u giành đ&c l&p, kiên c&ng b&t khu&t trong tù đầy tra t&n, không h& hèn nhát. Đệ ng Cộng sản và nhân dân Việt Nam cũng đã t&ng đ& s&c v&i Trung Qu&c trong cu&c chi&n biên gi&i năm 1979 và nh&ng năm ti&p theo, hi&u r&t rõ “lòng lang d& sói” c&a ng&i “láng gi&ng b&n t&t”.

Dĩ nhiên hoàn c&nh l&ch s& bấy gi& đã khác. M&i quan h& cũng nh& th& và l&c c&a chúng ta v&i Trung Qu&c khác x&a, b&i c&nh qu&c t& cũng hoàn toàn khác, nh&ng tinh th&n Việt Nam v&n không có gì khác. Đ& gi& hòa hi&u, hòa bình, đầu c&n ph&i nh&ng đ&t nh&ng bi&n, đầu c&n không dám ph&n kháng khi Trung Qu&c xâm ph&m lãnh h&i, b&t b& b&n gi&t ng& dân (th&m chí không dám g&i tên mà ch& g&i là “n&c l&”), đầu c&n làm ng& tr&c nhi&u âm m&u thâm đ&c nh& khai thác bauxite Tây Nguyên, thuê r&ng đ&u ngu&n và r&t nhi&u th& đ&n b& i trong ho&t đ&ng kinh t& làm Việt Nam suy y&u và tr& nên l& thu&c?! Có ng&i cho r&ng, đ&i v&i Trung Qu&c, Việt Nam ch& bi&t “đánh võ m&m”. Và ti&c thay võ m&m này v&i vũ khí là “cái l&i g&” c&a ng&i phát ngôn B& Ngo&i giao quanh đi qu&n l&i cũng ch& có m&t câu “bùa chú” mà ngay ng&i Việt cũng chán không mu&n nghe vì nó ch&ng có tác đ&ng gì c&.

V& v& tàu Bình Minh 02, ng&i phát ngôn B& Ngo&i giao có nói dài h&n m&t tí, nh&ng đầu ph&i th& là đ&. Đ&i v&i b&t c& n&c nào (nh& Philippines đã t&ng làm), tr&c s& vi&c t&ng t&, vi&c t&i thi&u là ph&i cho tàu chi&n, máy bay đánh đ&u i tàu xâm ph&m, tri&u t&p đ&i s& Trung Qu&c đ&n đ& c&nh cáo (ch& không ph&i c& ng&i đ&n tòa đ&i s& c&a h&). Đó m&i là cách hành x& x&ng đáng c&a m&t qu&c gia có ch& quy&n. Dĩ nhiên ti&p theo ph&i có nhi&u bi&n pháp khác, nh& vi&c B& tr&ng Qu&c phòng Phòng Quang Thanh v&a làm trong H&i ngh& Shangri-la, nêu v&n đ& ra v&i qu&c t& và v&i B& tr&ng Qu&c phòng Trung Qu&c.

Trong b&t k& th&i đ&i nào c&a l&ch s& Việt Nam, gi& n&c luôn là vi&c c&a toàn dân ch& không ph&i ch& là vi&c c&a m&t tri&u đình, m&t th& l&c, m&t đ&ng, m&t nhà n&c, m&t quân đ&i. H&n ai h&t, nh&ng ng&i Cộng sản Việt Nam hi&u th& nào là đ&a vào dân, chi&n tranh nhân dân. Nhân dân đã t& phát nêu cao lòng yêu n&c, ý th&c gi& gìn lãnh th&, t&i sao không phát huy, đ&a vào s&c m&nh nhân dân đ& đ&i phó v&i xâm l&c. M&t thi&u s& nào đó trong b& máy c&m quy&n, vì m&t lý do nào đó nh& l&i ích cá nhân, gia đình, phe nhóm mu&n ngăn c&n đ&u này chính là đ&a đ&t n&c vào h&a di&t vong.

Cờ hời vàng l&i v&a xu&t hi&n nh&ng e r&ng l& li&u có b& b& l& l&n th& hai? Trách nhi&m này thu&c v& Đệ ng Cộng sản Việt Nam và nhà n&c.

Đà L&t 5-6/6/2011

T.D.B.C.